

FRESCO-RITORNELE

(Improvisări)

1.

Șă nu alergi prea mult rizënd pe câmpuri, dragă,
Te arde soarele pe câmp, te bate vântul,
Și obrazii tēi cei albi sunt zestrea ta intregă!

2.

Viața mea de mult s'a stins și-am ingropat'o,
Sunt beat de cad in gropi, și-a cui e vina?
Al obrăjorilor cei cu gropiți, șireat'o!

3.

Ea sta, cu sinul plin de pere, la fântână —
Și ea mi-a dat s'aleg pe plac din sin o pară,
Și m'am trezit că-mi dă deodată peste mână!

4.

Pe punte-am prins și-am sărutat mai ieri o fată,
Și-acum au dat sătenii jalbă la prefectul,
Că fetele stau cărd pe punte zioa toată!

5.

Psaltirea popii o sărut, dar aș lăsa-o,
Sărut și mâna preotesei, și aș lăsa-o,
Pe fata popii n'o sărut, și aș săruta-o!

6.

Cu ochi frumoși, cu pept rotund, așa sglobie,
Tu, Doamne, ai făcut'o numai ca să mintă
Și numai ca să-mi faci pagubă mie !

7.

Pentru drăguța ne-am certat vr'o trei la coasă, —
Din ceartă m'am ales cu pěrul smuls și mânia ruptă,
Da 'ncalte a rămas că-a mea e mai frumoasă !

8.

Cu șorțu 'n brău, cu mânia 'n șold ea, cea șireată,
Stă 'n drum, anume ca s'o vėd, să-mi facă 'n ciudă —
De-ar fi, ce-ar fi, tu azi nu-mi scapi nesărutată !

9.

Ii plac poveștile, dar lin și la ureche.
Și ce-i spui nou? Dac'o sărut fără poveste,
E vecinic nouă pentru noi povestea veche.

10.

Ei, vezi cum ești ! In prag la noi te-am prins de mână
Și-am vrut să te cuprind, și pentru atăta lucru
Ai plāns și n'ai venit la noi o săptămână !

11.

De când eram noi mici, tu mi-ai fost soră
Și prietenă mi-ai fost de când ești fată mare,
Și mama vrea d'acum să-i fii, drăguțo, noră !

12.

Eu am de mult scriptura mea și-mi țin scriptura :
Gurița fetelor cu sărutări s'astupă,
Băeților eu le-astup cu pumnul gura !

13.

Vorbim restit și ne 'ngănăm in ris răspunsul,
Și 'n sat cred toți, că între noi e vrajba veche,
Ear seara noi ne sărutăm in prag p'ascunsul !

14.

Un trandafir s'a lăudat, că-i alb ca tine,
Și-atunci un vânt l'a pălmuit, și trandafirul
Din alb s'a făcut roșu de rușine.

15.

Ușor te 'nalți, când te-ai deprins să birui greul —
Cei răi me'njură ! Nu știi ei, ce știi copiii ?
Pe cât smănțești, pe-atât de sus se 'nalță smeul !

16.

Ea ride 'n plinsul meu ! Dar ea atăta știe !
Eu știi : Mi-e dragă, și n'aș vrea să-mi fie dragă,
Dar draga dacă nu mi-ar fi, aș vrea să-mi fie !

17.

«Ieri ne-am certat ! Și mi-e necaz că uit prea iute —
Ori după ce m'a sărutat, mi-am dat de seamă,
Că ieri juram, să nu-l mai las să mă sărute !»

18.

E galben soarele sub nor, și-i galben lanul
Prin care treci tu, cea cu galbene cosițe —
Știi tu de ce-am îngălbinit și eu, sërmanul?

19.

Mai sfântă-i dragostea decât orce Psaltire —
Când ai drăguță, ești cu ea mai sfânt in cărciumă,
Decât făr' de ea pe prag de manăstire!

20.

Eu om cu minte n'am vëzut, să nu sîrșească
Nebun, când a iubit, dar drept e și aceea,
Că om cu minte n'am vëzut să nu iubească.

21.

Eu am drăguțe multe 'n sat, dar nici-o fată
N'ai zis că-i bine s'o sărut și să-i țin drumul,
Dar nici că-i bine, când o las nesărutată.

G. COȘBUC.